

Arrest

nr. 95 634 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 22 september 2011 het Rijk binnen en diende op 23 september 2011 een asielaanvraag in. Op 28 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Keniaans staatsburger te zijn van Kikuyu afkomst. U werd op 28 januari 1986 in Nairobi geboren en bleef er uw hele leven wonen. U woonde samen met uw ouders J. K. en M. M. M.. Uw zus J. H. woonde verderop in Nairobi met haar dochter Catherine. Al sinds u een kind was, was uw vader bij de politie. Sinds een vijftal jaar had hij de rang van inspecteur. Ongeveer in die periode verbeterde jullie levensstandaard aanzienlijk: jullie verhuisden naar een mooier huis en uw vader kocht allerlei nieuwe spullen. Begin 2011 bracht meneer R., de ambassadeur van de Verenigde Staten in Kenia, het nieuws naar buiten dat verschillende ministers, politici en politiemannen betrokken waren in drugshandel. In dezelfde periode veranderde het gedrag van uw vader. Hij was erg gestresseerd en kwam vaak niet of laat thuis. U luisterde een gesprek tussen uw ouders af en hoorde dat uw vader een grote deal had met een minister. Als die deal zou uitlekken zou dit een groot probleem zijn. Uw vader vroeg ook aan u om geen telefoons op te nemen en niemand uit te nodigen. In mei 2011 was uw vader vermist. Jullie rapporteerden dit aan de politie. Enige tijd later kregen jullie nieuws dat zijn lichaam in de wijk Kikuyu in Nairobi gevonden was. Zijn lijk was verminkt: zijn tepels en geslachtsdelen waren weggesneden. Op zijn lijk lag een boodschap: 'de schuld moet afbetaald worden'. Vervolgens kwamen vreemden in burgerkledij naar jullie huis. Ze doorzochten het hele huis en zegden dat ze 'de dingen' zochten. Uw moeder ontving ook regelmatig dreig telefoons. In juni 2011 verdween uw moeder plotseling. Jullie rapporteerden dit aan de politie. U hebt sindsdien niets meer van haar vernomen. Op 15 juli 2011 was u op bezoek bij uw zus Josephine. Politie-agenten in burger vielen haar huis binnen en arresteerden jullie. Jullie werden gedurende een week vastgehouden in het politiekantoor van Juja. Ze ondervraagden jullie en vroegen naar de documenten en het geld. Ze vroegen ook waar uw moeder was en of uw vader met andere mensen samenwerkte. Omdat jullie van niets wisten, konden jullie niet antwoorden op al deze vragen. Na een week werden jullie vrijgelaten. De problemen stopten niet. Uw zus vertelde u dat ze gevolgd werd en dat ze vreemde telefoons kreeg. In augustus 2011 was u voor uw werk in Mombasa toen een buurvrouw u opbelde en vertelde dat uw zus vermoord was. Haar borsten en haar geslachtsdelen waren weggesneden. Op haar lijk lag opnieuw een boodschap: 'de schuld moet afbetaald worden'. Uw vader en uw zus waren vermoord en uw moeder was verdwenen. U was er zeker van dat de politie hierachter zat. U beseftte dat u de volgende zou zijn. U vroeg de buurvrouw om Catherine, de dochter van uw zus naar uw geboortedorp te brengen. Vervolgens veranderde u uw telefoonnummer. U ging F., een goede vriendin, opzoeken. Ze woonde in Samburu in het noorden van het land. Na overleg met uw vriendin F. besloot u dat u Kenia moest verlaten. F. regelde uw vertrek. Op 21 september 2011 verliet u Kenia per vliegtuig. De volgende dag kwam u in België aan. Nog een dag later vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aantoont dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart dat uw vader betrokken was bij een deal. U stelt dat de moord op uw vader, de verdwijning van uw moeder en de moord op uw zus hiermee te maken hebben. Later verklaart u echter dat u niet weet wat er met uw moeder gebeurd is en dat ze misschien gevlucht is (gehoor CGVS, p.12). U veronderstelt dat de politie achter de moord op uw vader en uw zus zit en dat ze ook u zullen vermoorden (gehoor CGVS, p.6,7). **Deze problemen zijn van strafrechtelijke aard en houden echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie** (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep).

Er zijn evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, zou lopen.

Eerst en vooral brengt u geen concrete elementen aan die op een duidelijk en overtuigende wijze kunnen aantonen door wie en om welke reden u persoonlijk zou worden gezocht. U slaagt er niet in aannemelijk te maken door wie u persoonlijk zou worden gezocht. U verklaart de politie te vrezen omdat u denkt dat ze achter de dood van uw vader en uw zus zitten. Op de vraag waarom u dit denkt, antwoordt u dat u niet weet wie het anders gedaan zou hebben. Volgens u moeten andere mensen betrokken geweest zijn bij de 'deal' tussen uw vader en de minister en kunnen dit alleen maar politie-agenten geweest zijn (gehoor CGVS, p.4,5,6,7). Uw stelling dat u vervolgd wordt door de

politie is dan ook louter gebaseerd op uw veronderstellingen. U slaagt er bovendien niet in concreet te maken wie precies uw vervolgers zijn. U kent enkel P. M., een collega van uw vader, die vaak bij jullie thuis kwam. U stelt ook dat u geen namen kan geven van uw vermeende vervolgers, maar enkel de politie in het algemeen vreest (gehoor CGVS, p.8). Verder slaagt u er niet in aannemelijk te maken om welke reden u persoonlijk zou worden gezocht. U verklaart dat de 'deal' tussen uw vader en een minister misschien over drugshandel gaat. Vervolgens stelt u dat u denkt dat uw vader betrokken was bij een drugsdeal omdat jullie levensstandaard plotseling erg verbeterde. U zegt ook dat u bijna zeker bent dat uw vader uit de 'deal' wilde stappen en nog geld moest aan de anderen. U leidt dit af uit het feit dat hij zijn geld op de bank op de naam van zijn kinderen liet zetten en aan de hand van de boodschap 'de schuld moet afbetaald worden' op zijn lijk en dat van uw zus. Op de vraag waarom naast uw vader ook uw zus vermoord werd, antwoordt u dat ze familie is en dat men dacht dat ze ook van de 'deal' afwist (gehoor CGVS, p.7). Uw verklaringen over de reden waarom uw vader vervolgd werd zijn louter gebaseerd op uw vermoedens: u denkt dat uw vader betrokken was bij drugshandel, u denkt dat hij eruit wilde stappen en u denkt dat hij nog geld moest aan de anderen. Ook uw verklaring voor het feit dat u en uw zus nog gezocht werden is louter gebaseerd op uw veronderstellingen. U stelt dat men waarschijnlijk dacht dat jullie van de 'deal' afwisten omdat jullie familie zijn (gehoor CGVS, p.7).

Daarenboven hebt u onvoldoende de nationale beschermingsmogelijkheden uitgeput. Zo hebt u geen aangifte gedaan van de moord op de zus. U baseerde zich ook louter op de verklaringen van uw buurvrouw en hebt het lijk van uw zus nooit gezien (gehoor CGVS, p.5,9,14). Verder hebt u geen advocaat geraadpleegd. U verklaart hierover dat advocaten heel duur zijn en u dit niet kan betalen (gehoor CGVS, p.11). Hiermee overtuigt u niet aangezien u eerder verklaarde dat u 6000\$ spaargeld investeerde om naar België te vluchten en dat uw vader zijn geld op de naam van zijn kinderen liet zetten (gehoor CGVS, p. 4,7,11). U hebt ook geen organisaties gecontacteerd of – buiten uw vriendin F. – enige andere moeite gedaan om uw situatie aan derden uit te leggen en een oplossing voor uw problemen te zoeken (gehoor CGVS, p.4,5). Internationale bescherming kan slechts ingeroepen worden bij gebrek aan nationale bescherming. In casu maakt u niet aannemelijk dat u alle nationale beschermingsmogelijkheden hebt uitgeput.

Verder is uw relaas op verschillende punten weinig overtuigend. Zo is uw kennis over het beroep van uw vader ontoereikend. U stelt dat uw vader al van voor uw geboorte bij de politie was. U stelt dat politiemannen jaar na jaar in rang kunnen opklimmen en dat uw vader momenteel de rang van inspecteur heeft. U kunt echter geen enkele rang die uw vader in het verleden gehad heeft, benoemen (gehoor CGVS, p.13). U verklaart dat uw vader werkte in het politiekantoor van Buruburu, maar u weet niet wie daar zijn overste was (gehoor CGVS, p.6, 13). Verder weet u ook niet of uw vader de leiding had over andere agenten en hoe deze agenten zouden heten (gehoor CGVS, p.14). U stelt dat de politieagent P. M. een goede vriend was van uw vader en dat hij vaak bij jullie thuis kwam (gehoor CGVS, p. 8). Daarnaast kunt u geen enkele andere naam van collega's van uw vader benoemen (gehoor CGVS, p.14). U verklaart verder dat uw vader soms op meerdaagse missies ging, maar u weet niet wat hij daar deed (gehoor CGVS, p.14). Ter verklaring van uw gebrekkige kennis haalt u aan dat men als kind nooit teveel vragen moet stellen aan zijn ouders. Hiermee overtuigt u niet. U bent reeds 26 jaar en woonde uw hele leven met uw ouders samenwoonde in Nairobi (gehoor CGVS, p.3). U bent bovendien een hoogopgeleide vrouw (gehoor CGVS, p.3). Dat u zou weinig zou weten over de beroepsactiviteiten van uw vader, de oorzaak van de door de door u aangehaalde problemen, komt weinig aannemelijk over.

Verder wordt de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnd door een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) en het CGVS. In de vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de DVZ op 17 oktober 2011 verklaarde u dat uw vader een affaire op het spoor was waarbij een machtig parlementslid betrokken was (pt. 5, p.3). Bij het CGVS vertelde u echter dat uw vader zelf mee betrokken was in een affaire (gehoor CGVS, p.4,5). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, stelde u dat hij niet alleen betrokken was, maar het ook aan het onderzoeken was en dat dit allemaal hetzelfde is. Toen opgemerkt werd dat een drugszaak onderzoeken als politiemann of mee betrokken zijn in een drugszaak als politiemann toch iets helemaal anders is, antwoordde u dat het ervan afhangt welke taak je die dag krijgt. Toen nogmaals opgemerkt werd dat een drugszaak onderzoeken net het tegenovergestelde is dan in een drugszaak betrokken zijn, antwoordde u dat uw vader beide kan doen. Toen u opnieuw op de tegenstrijdigheid van uw verklaringen gewezen werd, zei u dat hij een zaak ook kan onderzoeken, maar dat dit hier niet het geval

was (gehoor CGVS, p.11). Ondanks het feit dat u tot 4 keer toe de kans kreeg om de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS toe te lichten, bleef u steeds op de vlakte en slaagde u er niet in een aannemelijke uitleg te geven voor deze tegenstrijdigheid.

Op de vraag of u geprobeerd hebt om te weten te komen wie precies uw vervolgers zijn, antwoordt u dat u bij de politie langs ging om informatie te vragen (gehoor CGVS, p.8). Dit antwoord komt bevreemdend over. Gegeven het feit dat u denkt dat de politie uw vader vermoordde is het vreemd dat u bij dezelfde politie zou gaan informeren naar het moordonderzoek van uw vader en er de verdwijning van uw moeder zou gaan aangeven (gehoor CGVS, p. 8,9). U verklaart hierover dat u bang was van de politie, maar ook informatie wilde (gehoor CGVS, p.9). Dat u bang zou zijn van de politie en zou denken dat ze je vader vermoord hebben, maar wel bij dezelfde politie zou langsgaan om informatie te vragen over de dood van uw vader en de verdwijning van uw moeder komt weinig doorleefd en weinig aannemelijk over.

Op basis van alle bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert de schending van de materiele motiveringsplicht aan.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster toont niet aan waarom zij in de onmogelijkheid is haar identiteit genoegzaam aan te tonen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit kan haar aldus aangerekend worden en tast haar geloofwaardigheid aan.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante

bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar voorgehouden vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.4. Verzoekster bevestigt dat ze niet over bewijskrachtige elementen beschikt, maar herhaalt dat ze er stellig van overtuigd is dat haar vader vermoord is vanwege zijn betrokkenheid in een grote drugsdeal, en dat ook haar moeder om deze reden "*uit de weg geruimd werd*". Verder werd haar zuster omgebracht op een gelijkaardige wijze als haar vader, en ook dit wijst erop dat het om dezelfde personen gaat die zowel haar vader als haar zuster omgebracht hebben.

De Raad moet ten dezen oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Het volstaat niet zelf overtuigd te zijn van een voorgehouden vervolging; verzoekster dient deze ook geloofwaardig te maken middels haar eigen verklaringen, objectieve informatie en desgevallend documenten. In deze stelt de Raad vast dat verzoekster nalaat alle elementaire gegevens aan te brengen die haar asielrelaas kunnen staven, onder meer verdwijningsaangiften, overlijdenscertificaten of autopsierapporten, documenten inzake haar arrestatie en opsluiting. Evenmin legt verzoekster andere documenten neer zoals krantenberichten of mensenrechtenverslagen, te meer nu verzoekster hogere studies journalistiek heeft gevolgd zodat zij per uitstek de vaardigheden heeft en de mechanismen kent om deze te verkrijgen. Aldus vormt het ontbreken hiervan een ernstig negatieve indicatie inzake verzoeksters asielrelaas, zeker gezien de zwaarwichtigheid van de feiten en de publieke en journalistieke belangstelling hiervoor, te meer haar voorgehouden asielrelaas zou kaderen in een nationaal crimineel schandaal waarbij vier ministers betrokken zouden zijn. Verzoekster licht niet toe waarom ze haar asielmotieven niet kadert. Dit tast de geloofwaardigheid fundamenteel aan.

3.5. Verzoekster herhaalt haar verklaringen en meent af te kunnen leiden dat niet gesteld kan worden dat verzoekster weinig over de beroepsactiviteiten van haar vader afweet, ze weet integendeel veel te vertellen, minstens evenveel als er normalerwijze kan verwacht worden van de dochter van een politieambtenaar. Tezelfdertijd geeft verzoekster toe dat het inderdaad niet gebruikelijk is dat een politie-inspecteur aan zijn kinderen veel over zijn beroepsactiviteiten gaat vertellen, en dit zeker niet in een continent als Afrika. Echter verzoekster geeft niet aan hoe dit in haar geval, nu ze journalistieke vaardigheden heeft, relevant kan zijn. Verder vermeldt verzoekster een aantal namen van personen die nog in de drugsdeal betrokken waren. Toen verzoekster informatie ging vragen m.b.t. de dood van haar vader, is zij naar het politiestation van Kikuyu gegaan - het politiebureau van de plaats waar het lijk was gevonden - en niet naar het politiestation van Plainsview Estate. Niettemin is verzoekster ervan overtuigd dat de politie achter de moord op haar vader zit, en dat ook zij in gevaar verkeert. Dit heeft tot gevolg dat zij geen bescherming kan zoeken bij de overheden van haar land.

3.5.1. In deze wijst de Raad erop dat elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing dienen te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag. Dat verzoekster een aantal details stelt te kennen, weegt geenszins op tegen haar lacunaire, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen ter zake.

3.5.2. Waar verzoekster aanvoert dat zij overtuigd is dat de politie achter de moorden zit, kan dit zeker niet uit haar eerste verklaringen blijken daar zij stelde dit niet te weten, dit enkel te denken (gehoor p. 5,

“wie anders wist wat er aan de hand is?”, p. 6), en evenmin daar waar de verdwijningen van de vader en de moeder bij de politie gerapporteerd werden (gehoor p. 5). Verzoekster is ook nadien nog inlichtingen gaan inwinnen wat, zelfs indien dit bij een ander politiekantoor gebeurde, allerm minst aannemelijk is indien de politie werkelijk actief zou zijn in dergelijke bloederige en zwaarwichtige criminele activiteiten waarbij ook de allerhoogste politieke regionen betrokken zouden zijn. Verzoeksters verklaring dat ze naar Kikuyu politiestation ging, wordt overigens onderuit gehaald door haar verklaring dat ze inzake de verdwijning van haar moeder wel degelijk naar het door haar gevreesde Plainsview Estate politiestation ging (gehoor p. 8-9). Verder is evenmin geloofwaardig dat, indien het werkelijk over teruggeëiste bedragen inzake drugshandel ging, zomaar familieleden zouden vermoord worden zonder dat deze eerst aangemaand zouden worden om deze sommen te betalen. In zoverre er geprobeerd zou zijn verzoekster het zwijgen op te leggen, draagt verzoekster evenmin concrete elementen aan over wat dit zwijgen dan precies zou moeten gaan, noch strookt dit met haar verklaringen dat er een briefje op de lijken hing met de boodschap “*debt has to be paid*” (gehoor p. 5, p. 11). Verzoeksters verklaringen komen over de hele lijn als verzonnen voor.

Daar waar verzoekster nog verwijst naar artikel 203 *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status* en meent dat haar het voordeel van de twijfel verleend moet worden, wijst de Raad erop dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), *quod in casu non*.

3.5.3. Verzoekster beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden, lacunes, tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot de vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade.

Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.8. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK